

pri izpolnjevanji mojih, meni deloma še neznanih dolžnosti v korist dežele, katero imamo čast zastopati. Visokočastitega gospoda deželnega predsednika pa prosim, naj blagovoli on deželnega zbora blagonosno delovanje podpirati s svojo osobno izkušnostjo, da se s složnim delovanjem pospeši blagor domovine in cesarstva. — Sedanja doba je prevažna za mirni razvoj vseh bratovskih narodov v duhu vsestranskega narodnega napredka, omike in prave svobode, ktera je sad resnobe vvaževanja obstoječih razmer in složnega delovanja, da se širijo znanosti in razvijajo umetnosti, da raste in se množi blagostanje in s tem vkorenini zadovoljnost in sreča vseh narodov, združenih v staročestni Avstriji v dobrih in slabih časih. Iz malega raste veliko; stopimo toraj mirnega duha med bratovske narode in vresničimo nadeje do vesoljne sprave, do resničnega sporazumljenja, da bode cesarstvo srečno vznotraj in mogočno na zunaj, ki bode zmagonosni prapor omike in svobode razvilo v izgled sosednim narodom in državam. Nas gotovo vse vodi edini namen in konec: neomahljiva zvestoba do cesarja, blagor dežele in cesarstva in enaka pravičnost proti vsem narodom! — Nemški govor končavši pozivlja poslance, naj zakličejo ž njim presvitlemu cesarju živio! In trikrat so se ponavljali živio- in slavalici.

Potem pa bere pismo, ki so ga ustavoverci poslali predsedstvu deželnega zbora. V tem pismu, ki ga je podpisalo 13 glav — nekdo je v tem pismu štel „die Häupter seiner Lieben, und sieh', es fehlt kein theueres Haupt“ — pravijo, da ne pridejo tako dolgo v zbor, dokler on ne postane ustavoverec kakor so oni, rekši, da jim je spotika adresa narodne večine od 30. avgusta 1870. leta, — da zbor vsled nje vničuje državne temeljne postavbe in da zato ni postaven, — da sedanji zbor ni bil razpuščen, in da bi, ako bi se tacega zbora udeležili, s tem priznavali postavno veljavo njegovih sklepov“. — Neprenehani smeh je ob branji spremljal to ekspektoracijo, in ko so se slišala imena cesarskih uradnikov, se je vsacemu pristavil priimek njegove službe, tako pri Kromerju — ces. kralj. svétnik višje sodnije, pri grofu Aleksandru Auerspergu — ces. kralj. okrajni glavar, pri pl. dr. Kalteneggerju — ces. kralj. viši finančni svétnik! Kaj več o tem „staatsstreichu“ pišemo na drugem mestu, le to tukaj rečemo, da je čudno to, da ces. kr. deželni predsednik kot zastopnik vlade ni pri tej priči v obraz temu protestu, ki je očitno proti ministerstvu obrnjen, v imenu vlade povdaril postavnost zborovo, kakor je to stóril ces. namestnik baron Conrad v Lincu. — Ker narodnih poslancev koj prvi dan ni bilo 19 nazočih, zbor tedaj ni bil sklepčen, je deželni glavar sejo sklenil in drugo napovedal na pondeljek. — Deželni odbor je v tej seji predložil 10 predmetov v obravnavo.

V drugi seji, v katero je prišlo 23 narodnih deželnih poslancev, tedaj zadostno število za veljavno sklepanje, je deželni glavar naznanil 12 predlog, ki so od deželnega odbora izročene poslancem in da je od Hrenovške županije prišla prošnja (peticija) za odpis davka. — Dr. Costa naznanja, da v prihodnji seji bode nasvét vtemeljeval, da dež. zbor kranjski pošle adresó presvitlemu cesarju. — Ker se je volitev g. Irkiča za poslanca Idrijskega v vseh obzirih vršila popolnoma pravilno in jo je deželni zbor enoglasno potrdil, je danes g. Irkeč predpisano obljubo dal deželnemu glavarju. — Grof Barbo in dr. Poklukar sta bila za reditelja zbornice, dr. Costa in dr. Zarnik za poverjevalca stenografičnih zapisnikov izvoljena; v odsek finančni so bili voljeni: dr. Bleiweis, dr. Costa, Murnik, V. C. Zupan, Horak, Kotnik, dr. Poklukar, Grabrijan, Irkeč, — v odsek peticij-

ski: grof Barbo, Svetec, Koren, Pintar, dr. Zarnik, — v odsek za poročilo o delovanju deželnega odbora lanskega leta: Kozler, Svetec, Tavčar, dr. Zarnik, Jugovic. — Prva razprava deželnega zbora bila je danes ta, da je dr. Costa v imenu deželnega odbora stavil nujni predlog, naj deželni zbor sklène postavó, po kateri se poslanstvo za izgubljeno spoznava. Poročilo odborovo pravi, da §. 6. opravnega reda deželnega zbora se glasi: „Ako kateri poslanec v osmih dneh ne pride ali se brez odpusta oddali, ali čez dopuščeni čas izostane, naj ga deželni glavar pozove, da pride v 8 dnevih, ali da svojo nepričujočnost opraviči. Kdaj se zavoljo neposlušanja tega poziva poslanstvo izgubi, to določi posebna deželska postava“. — Take postavbe poslej za našo deželo še ni. Na Českem, zgornjem Avstrijskem itd. vže obstojé take deželne postavbe. Tudi za državni zbor obstojí enaka postava. — Po prebranem poročilu c. kr. deželni predsednik pl. Wurzbach pomislílike razodeva o tem, ali ta predlog ne meri na prenarodbo deželne postavbe, in če je to, da potem po §. 38. mora biti vsaj 3 četrtine vseh poslancev pričujočih in pritrditi morate vsaj 2 tretjini nazočih. — Dr. Costa na to dokazuje, da ta postava celó nič ne preminja ustave, temuč da je to, kar so druge navadne postavbe, ktere sklepati ima deželni zbor pravico, ako je nad polovico vseh poslancev pričujočih. — Svetec, nanašaje se na pomislílike c. k. deželnega predsednika, nasvetuje: naj se ne na vrat na nos sklepa danes, ampak predlog deželnega odbora izročí posebnemu odseku v prevdarek in poročilo. — Dr. Jan. Bleiweis in dr. Zarnik sta zoper predlog Svetčev, da bi se sklepanje danes odložilo. Predlog nujnosti se potem sprejme, pa tudi cela postava, ko je dr. Costa še enkrat dokazal, da deželni zbor ima za-se o tej zadevi isto oblast, kakor jo je imel državni zbor za-se, ko si je naredil enako postavó. To pač se ne more trpeti — je rekel — da bi svojoglavnost male peščice zbornikov ovirala delovanje celega zbora, kar namerava glasoviti protest trinajsterih, ki pa so v svojem uporú še dosledni niso, kajti g. Dežman, ki je tudi med trinajsterimi, da ga ni v deželnem zboru, vendar le zahaja v deželni odbor in sedí in sklepa tam, kakor da bi ustavoverci ne bili sedanjega deželnega zastopa proglasili za nepostavnega! Naposled z veliko pohvalo šiba dr. Costa še norost kranjskih „ustavovercev“, ki se Nemci na Kranjskem zovejo; vseh 12 ni druga kakor druga politična stranka; edini Kromer, zastopnik kočevskega mesta, se sme zastopnik onih Nemcev imenovati, ki so priromali pred kakimi 500 leti iz neznanih krajev v slovensko našo deželo.

Dopisi.

Iz Gorice 15. sept. — d — Najvažniši predlog, ki ga bo obravnaval tukajšnji deželni zbor, je novi deželni volilni red. Iz poslanških krogov se je izvedelo o njem to-le: Število poslancev je pomnoženo; namesti 22 bo 24 zbornikov (z nadškofom). Kupčijska zbornica ne voli; ostali trije volitni razredi ostanejo, kakor prej, samo da namesti velikih posestnikov govóri načrt o najvišjih obdačencih. Razmerje med Lahi in Slovenci je tako določeno, da je težišče pri Lahih v velikih obdačencih, pri Slovencih pa v kmečkih občinah. Volilo se bo, kar se tiče mest in trgov, v vsakem trgu posebej, pa tisti dan povsod h kratu. Kmečke občine bodo volile po sodnijskih okrajih, namesti po političnih, in še sodnijski okraji se razdelé v več manjših volitnih okrajev, kateri pa tudi vsi tisti dan in vsi skup le po enega

(oziroma 2) poslanca direktno volijo. — Slovenska stran naše dežele bi imela po tem takem voliti: za kmečke občine v vsakem izmed 8 sodnijskih okrajev enega, v okolici goriški 2 poslanca, skup 9. Trgi: Bovec, Koborid, Tolmin, Kanal in Ajdovščina, vsi skup 1 (toda volili bodo Kanalc, Ajdovci itd. doma). Vsi veliki obdačenci slovenske strani (tudi tisti, ki spadajo sicer pod laške okraje, na pr. Biljana, Divin itd.) bodo volili 1. — Mesto Gorica z obmestjem voli sama posebej, bodi si kot mesto, ali gledé velikih obdačencev; kot mesto enega, v razred velikih obdačencev dva. — Druga laška mesta in obrtnijski kraji volijo v 2 volitvenih okrajih 2 poslanca. Veliki laški obdačenci zunaj mesta 5, kmetijske občine 4. — Državni, deželni in sploh javni uradniki ne morejo biti izvoljeni.

Iz Črnega vrha nad Idrijo 9. sep. — Vkljub mnogim oviram smo vendar-le 3. dne t. m. našo čitalnico slovesno odprli. Národna zastava je že zjutraj nad hišo vihrala, kjer se je imela „beseda“ obhajati. Ob 4. uri popoldne so nam pričeli častiti gostje iz Idrije dohajati. Naj bo njim in vsem, ki so našo „besedo“ obiskali, izrečena srčna hvala! Med govorom, deklamacijo in igro so peli idrijski pevci. Izvirna šaloigra „Župan“ se je dobro obnesla. Naši mladi diletanti, ki so bili vsi še le prvokrat na odru, so svoje naloge lepo izvršili. Pristrčno zahvalo izrekuje odbor domačim dijakom, dijakom in pevcem idrijskim; posebno pa še gospodičini J. pl. Premerstein-ovi, ki je svojo nalogo izvrstno izvršila. Med gosti pa so se nam posebno prikupili vipavski Sokoli, ki so se odlikovali z vrlim obnašanjem in milim petjem. Po besedi se je mladi svet malo zasukal in o solnčnem vzhodu smo se razšli. Dan 3. septembra pa ostane z zlatimi črkami zapisan v zgodovini čitalnice naše.

Iz Idrije. (*Vabilo k prvemu občnemu zboru društva „Šola“.*) 28. dne t. m. bode v Ljubljani prvi občni zbor društva „Šola“ ob 11. uri dopoldne v sobi 3. razreda c. k. vladnice. Vrsta razgovorov: 1. Nagovor načelnika osnovalnega odbora. 2. Sporočilo blagajnikovo (ob enem tajnikovo) o delovanju osnovalnega odbora. 3. Volitev odbora. 4. Posamesni predlogi družabnikov. Povabljeni so vsi p. n. družabniki, pa tudi drugi gospodje učitelji, šolski možje in šolski prijatelji na Kranjskem.

Osnovni odbor.

Radoljca 16. sept. P. C. II. (*Tabor v Lescah*) je tedaj tudi c. k. ministerstvo prepovedalo. Rešilo je našo slovensko pritožbo, vloženo že 29. maja, še le 27. avgusta 1871. l., in sicer v nemškem jeziku: Je li to drugim uradnijam izgled narodne ravnopravnosti?! Med tem ko smejo vsake baže Prusaki po deželi razsajati, med tem ko je dovolila vlada na Moravskem in Koroškem tabore, ki so utegnili mnogo bolj nevarni biti, ga je nam prepovedala, rekši, da nekatere točke našega programa spadajo pod kazenski zakon. Vso to pogačo nam je spekel naš c. k. okrajni glavar pl. Wurzbach. Kaj se dalje stori, določil bode odbor taborski precej po končanem deželnem zboru, ker prej ni mogoče, dokler taborovega predsednika ni doma. — V kratkem času spregovorim tudi besedico o naših gozdnih zadevah, ktere edine so dale povod, da je tabor prepovedan.

Iz Ljubljane. (*Deželni zbor*) se je tedaj tudi v sredo začel v Ljubljani; al, kakor smo povedali na drugem mestu, 13 ustavovercev ni bilo blizo. Ko jih nismo videli pri maši pred zborom, mislili smo si: „no, konfesijsloslerji ne gredo v cerkev“; al, ko jih po maši tudi v zbornico ni bilo, naznanilo je pismo njihovo, tudi v zbor ne pridejo. Še le popoldne pa se je iz časnikov zvedelo, da so kranjski ustavoverci to storili po komandi, ki so jo prejeli od iste koterije iz Mo-

ravskega, gornje Avstrije itd., ktera ministru Hohenwartu nagaja. Po takem imamo tudi mi — politične protestante, in pa še kakošne! Lansko leto, ko je národna večina ono „adreso“ s tremi ††† sklenila, ki jim je zdaj tolika groza, ostali so vsi mirno v „nepostavnem“ našem zboru, — zdaj so hipoma pobegnili. Pritožili so se sicer do državnega zbora zaradi tega in zahtevali od njega, naj on zapodí naših 5 poslancev iz zbornice; al po dr. Blitzfeldovem poročilu 24. marca t. l. je državni zbor (mesó od njihovega mesá in duh od njihovega duhá) volitve našega zbora za veljavne, tedaj tudi njega za veljavnega priznal, in na to je celó njih tovarš grof Margheri brž tekkel na Dunaj v zbor in ondi zastopal „nepostavni“ zbor kranjski! Kakošna doslednost! kakošni karakteri! Zdaj pa pride še druga prav debela: gospoda Dežman in France Rudež, ki oba sta podpisala ono glasovito pismo, in kterih obeh ni v deželni zbor, pa se še do danes nista odpovedala deželnemu odborstvu. Gosp. Dežman še danes sedi v deželnem odboru, tedaj kaže na sebi dvojno podobo, po eni plati je protiadresovec, po drugi je adresovec. Tudi nemški ustavoverci so iz českega zbora stopili; al stopili so tudi njihovi privrženci iz dež. odbora. To je vsaj dosledno, to je pošteno. Da vladni dunajski list ostro graja „strike“ ustavoverske koterije ljubljanske, je razumljivo samo po sebi, ker vlada mora grajati tako postopanje, ki jej ovirati hoče njene blage namene za poravnavo narodnih preprirov v Avstriji; al da se celó centralistični nemški časniki norčujejo iz ustavovercev ljubljanskih zato, da se za Nemce proglašajo, to je zaslužno plačilo njihove neumnosti. V dokaz tega le nekoliko vrstic iz „Tagespresse“ štev. 255, ki „kranjske nemce“ šiba tako-le: „Was die Grafen und Barone anbelangt, welche in Laibach Deutschland „reteten“, so dürfen sie sich mit vollem Fug dem Troste hingeben, daß in Oesterreich schon weit größere Dummheiten geschehen sind als die ihrige, und daß wir dieselben doch alle glücklich überwunden haben. Es gibt nur 2 Fälle: entweder wirds besser in Oesterreich und dann muß es Herrn Sturm und seinen Laibacher Genossen zum Troste besser werden, oder es wird schlimmer, und dann werden wir das Uebel, solche Politiker zu besitzen, noch weniger empfinden als heute“. In ti politikarji, daso le povsod vmes, so po „W. Tbl.“ v nedeljo še dva k. k. poslali na Dunaj v nemčursko zaroto: Kalteneggerja in Kromerja. Kaj sta pomagala ondi sklepati, je danes še velika skrivnost; skrivnost je pa tudi to, da uradniki tako lahko dobijo „urlaub“ za potovanje po svetu? En dobiček in to velik dobiček pa ima dežela naša od tega, da omenjenih 13 glav ni v zbor, in ta je, da vse se bode hitreje obravnavalo v zboru in s tem prihranilo veliko stroškov deželi; zborovanje bode tedaj cenejšé.

— (*Iz seje deželnega odbora 15. sept.*) Novo imenovani deželni glavar g. dr. Razlag nastopi s kratkim ogovorom predsedstvo deželnega odbora, kteremu začasni predsednik je bil dr. Jan. Bleiweis od 3. junija t. l. — Vsled dopisa c. kr. deželne vlade je deželni odbor sklenil razposlati vsem županijam okrožno, kako se je ravnati, ako bi prišla tudi v naše kraje kolera, ki se že več časa kaže po različnih tujih deželah. — Za razpisane nagrade za slovensko gledišče je došlo deželnemu odboru 15 različnih dramatičnih del, in sicer 2 opereti, 5 žaloiger, 5 resnih igrokazov. Deželni odbor kranjski je sklenil poslati opereti v Prago v presojo, druge igre pa izročiti odboru dramatičnega društva v prevdarek njih dramatične vrednosti s tem pristavkom, da se odborniki dramatičnega društva, kteri so morebiti sami med konkurenti za razpisane nagrade, ne udeležé precenjevanja. —

Sklep ljubljanskega mestnega odbora, da bi se ali 1 milijon gold. za ljubljansko mesto na posodo vzelo, ali da bi se zvišala sedanja mestna priklada od stanova-lišč, bode deželni odbor predložil deželnemu zboru z nasvetom, da se dovoli posojilo, nikakor pa ne, da bi se zvišala mestna priklada od stanova-lišč. — Po do-pisu finančne direkcije v Ljubljani se bode kranjski deželi za leto 1869. odpisalo 69.472 gold. 27½ kr. zemljiških (gruntnih) davkov zaradi preobloženja naše dežele s temi davki. Priklade za deželni zaklad se bode za l. 1869. odpisalo 8892 gold. 46 kr. in priklade za odvezo zemljišč od gosposkinega davka 13.338 gld. 67 kr. Po besedah finančne direkcije bode kranjska dežela zaradi preobloženja z davki od 1869. leta naprej vsako leto 69.472 gold. 27½ kr. manj zemljiščinega davka plačevala kakor do zdaj, dokler se davki po novi cenitvi ne odmerijo. — Deželne štipendije za dijake gozdarske šole v Šneperku za drugo dve-letno šolsko dobo dobijo po sklepu deželnega odbora sledeči mladenči, namreč: France Wesner iz Ljub-ljane, Matija Kump iz Škofje Loke, Anton Kalan iz Ljubljane, Friderik Martinčič iz notranjske Bistrice, Alfred Buda iz Mokronoga, France Gros iz Gorič pri Kranji, Jože Petrič iz Ljubljane in Franjo Me-den iz Senožeč.

— (Dr. Jan. Bleiweisova podoba v ljubljanski či-talnici.) Odkar se je umetnji posrečilo v podobiti člo-veka, postale so njegove slike svetu ljube in drage ter so kinč človeškega stanovanja. Zlasti radi na stene obešamo podobe priljubljenih nam oseb. Ni se toraj čuditi, da si tudi čitalnično društvo prizadeva pridobiti si slik, ki društvenikom kažejo poverjene obraze vrlih rodoljubov slovenskih, da jih vnemajo k enaki ljubezni. Med visečimi podobami smo dosle gledali tudi sliko dr. Jan. Bleiweisa, toda nekako uborno s kamena na-tisnjeno. Koj od začetka smo čutili, da se očetu slo-venskega naroda, slavnoznane med vsemi Slovani, spodobi umetnejša slika. Al pogrešali smo domačega dosti spretnega umetnika. Ko pa ta stopi na obzor v osebi Ivana Franke-ta, bila je odbornikom národ-nih društev prva misel pri njem naročiti sliko. Gosp. Franke obljubi, in pošlje se mu dr. Bleiweisova foto-grafija, po kateri ga zvesto naslika.

V nedeljo, 17. dne septembra ob 11. uri dopoldne odborniki národnih društev: slovenske Matice, narodne čitalnice, Slovenije, dramatičnega društva in Sokola po-vabijo dr. Bleiweisa in društvenike v čitalnično dvo-rano, da omenjeno sliko slovesno izročé čitalnici. V mnogem številu zbrano skupščino domoljubnih gospo-dov, gospé in gospodičin, gosp. dr. E. H. Costa srčno nagovori ter dr. Bleiweisa prosi, da blagovoljno sprejme mali ta znak spoštovanja iz rok svojih častilcev, katerih je toliko, kolikor je naroda slovenskega, živečega po ravninah, hribih in dolinah, da, kolikor je Slovanov na svetu. — Stoterni živio-klici po dvorani zadoné dr. J. Bleiweisu po dokončanem govoru, po katerem gosp. dr. Costa odgrne umetno sliko.

Ginjenega srca se dr. Bleiweis dr. Costi, svo-jemu milemu prijatelju v žalostnih in veselih dneh, od-bornikom in vsi zbrani skupščini zahvaluje za to poslav-ljenje ter namesti prisege obljubi do zadnjega izdihljeja narodu slovenskemu delati na vsestransko korist, kakor že dela 27 let, in to z živim prepričanjem, da se pravo rodoljublje skaže le neumornim delovanjem za narod svoj, kajti kdor ne skrbi za svoje domače — je rekel po besedah sv. Pavla — odrekel se je veri in je huje od nevernika. Najlepši dan, povdarja dalje, bode mu dan, ko ugleda zedinjeno Slovenijo, za katero se trudi

že toliko let. Bodite uverjeni, reče, da mi je jako milo to novo znamenje ljubezni Vaše do mene, katero bode, ko bodo že v grobu trohnele moje kosti, visoko cenila moja rodovina, ogledovaje podobo to, ter sklene z besedami: „Živela Slovenija! — Živela Slovenija!“ Živio dr. Bleiweis! Slava! se razlega po dvorani. Popis te slovesnosti pa ne bi bil popolen, ako ne dostavim, da so pri dr. Costovem in dr. Bleiweisovem govoru solze zalivale oči nazočih. Po dovršeni slovesnosti je zbrana množica še dolgo ogledovala umetno sliko ter jo primerjala originalu.

— C. k. ministerstvo kmetijstva je dovolilo, da se pri tej priliki, ko se bodo 25. dne t. m. v Kranji za konje premije delile, za 3000 gold. kupi lepih žebcev za pleme težkega (pincgavskega) rodu. Kdor tedaj ima tacega lepega žebca, ki pa mora najmanj 4 leta star biti, naj pride z njim v Kranj omenjeni pondeljek.

— (Gledališka predstava), katero je napravilo dra-matično društvo s pripomočjo „Sokola“ in vojaške godbe preteklo saboto na čast sl. deželnemu zboru se je v vsem dobro obnesla. Po uvodnem govoru, katerega je govoril gosp. Nolli, se je predstavljala prav dobro veseloigra „Nij ljubosumen“ v kateri je nastopila prvi-krat gospodična Potočnikova, učenka gospe Šolma-jerjeve, ktere je delala vso čast. Gospodična obeta pravi biser slovenskih predstav, in bi le želeli da si dramatično društvo skuša pridobiti in ohraniti tako ne-navadno izvrstno moč. Gospoda Tisen in Šušteršič sta bila svojim nalogam popolnoma kos. Potem je bila telovadba Sokolcev. Vse vaje na drogu, na mizi in skupine vršile so se z občno pohvalo in mora se pri-znati, da si je Sokol pridobil s to predstavo občno za-dovoljnost in si zopet osvetlil lice pred svetom, ter po-kazal da mu je mar za svoj pravi namen. Čez zadnjo igro „Princ iz Arkadije“ položimo plajšč kristijanske ljubezni. Čisti dohodek te predstave, namenjen je bil pogorelcem v Vižmarjih, utegne znesti okoli 100 gold.

— Prihodnjo soboto 23. dne t. m. od 8. do 12. dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne, gosp. Fr. Glo-bočnik, profesor naše realke, v prostorih pri tleh na-šega deželnega muzeja na javni ogled razstavi podobo, ki jo je zmalal za veliki oltar krasne ribniške cerkve. Ta podoba predstavlja obglavljenje sv. Štefana, papeža mučenca (24. v vrsti papežev od 253. do 257. l.) in preganjanje kristijanov v katakombah sv. Licine v Rimu. Naj noben prijatelj te umetnije ne zamudi ogledati delo domačega umetnika.

Iz Črnomlja 19. sept. (Telegram „Novicam“.) Včeraj potres v okolici naši; danes sneg.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Na vprašanje: zakaj Nemcev in nemčurjev v Pragi, Brni, Lincu in Ljubljani ni v deželnih zborih? je pravi odgovor ta, da so manjšina v teh zborih in tedaj gospodariti ne morejo po svoje. Vse drugo so same pretveze. Mesto robstva, v katerem smo ži-veli dozdej Slovani, je nastopila pravica; ta pa jim je trn v peti, zato so leteli iz zborov. — Poslednji časniki kažejo, da tudi Beustu kljenka zadnja ura — onemu Beustu, česar gêslo je bilo „na steno priti-skati Slované.“ — Tudi dolgo let vsegamogočni An-drassy na Ogerskem si več pomoči ne vé s svojim madjarstvom, kar so Hrvatje v volitvah tako sijajno zmagali; — čujte čudno novico: deželni sabor hrvaški je odložen do — 15. januarja prihodnjega leta! Tak odlog ne potrebuje nobenega komentara.

Listnica vredništva. Mnog. gg. dopis. posebno pa še temu iz Ipave o „Feuerwehr“: Danes ni mogoče.